

Josef Blažek

Konzistorní rada, farář a spisovatel
narozen 30. ledna 1871 ve Velkých Pavlovicích
zemřel 30. listopadu 1940 v Podolí

Josef Blažek se stal prvním duchovním správcem podolské farnosti; na tomto místě pak strávil takřka třicet let. Na nově postavenou faru v Podolí nastoupil 1. března 1911 a působil zde až do své smrti v roce 1940.

Narodil se 30. ledna 1871 ve Velkých Pavlovicích, kde prožil svoje dětství a navštěvoval obecnou školu. Po jejím ukončení studoval v letech 1883–91 na českém gymnáziu v Brně. Zde také po maturitě vstoupil do kněžského semináře. Brněnským biskupem Františkem Saleským Bauerem byl 28. července 1895 vysvěcen na kněze. Stalo se tak čtrnáct dnů po tom, co byl v nedalekém Podolí *ustanoven odbor pro stavbu kaple*.

Po vysvěcení nastoupil jako zámecký kaplan ve Žďáru nad Sázavou, odkud koncem roku 1898 přešel do Třebíče. V letech 1900–01 vykonával duchovenskou službu v Horním Újezdě, od roku 1901 do března 1911 ve Šlapanicích. Odtud přešel do Podolí jako správce fary, později jako kooperátor expositus. Za dobu svého kněžského působení obdržel tři církevní vyznamenání, pochvalné uznání (1908), synodálky (1914) a titul konzistorního rady (1929).

Josefa Blažka po celý život provázely tři záliby; rád cestoval (mimo jiné navštívil Jeruzalém, Paříž a Londýn), byl vášnivým čtenářem a pilným spisovatelem. Svoje literární nadání uplatňoval při psaní románů, povídek a článků; přispíval do časopisů *Obrana*, *Budoucnost*, *Selské hlasy* a *Den*. Věnoval se také překladům z italského a svůj vztah k tomuto jazyku vyjádřil přijetím pseudonymu *P. Giuseppe* (páter Josef). Druhý pseudonym – Pavlovický – převzal po svém rodišti. Mnozí laikové i kněží ho nazývali *Čepáček*, podle románového hrdiny z jeho trilogie *Páteční dítě*.

Za svého působení ve Šlapanicích podnítl v roce 1907 zrod souboru *Sdružení venkovské omladiny*, který potom vedl. Tento dramatický soubor se věnoval sborovému zpěvu, divadlu a osvětové činnosti mezi svými vrstevníky. Pro své aktivity si *Omladina* vybrala Radnici, obecní hostinec ve Šlapanicích. Možná právě toto období ho inspirovalo k tomu, aby později napsal pět divadelních her. I jako spisovatel byl velmi plodný. Je autorem 29 románů a povídkových sbírek, z nichž některé vyšly i v několika vydáních. Snad jen jako zajímavost a pro představu o rozsahu jeho literární činnosti poznamenáváme, že toto dílo bylo, bez dalších opakovaných vydání, vytištěno na 8 179 knižních stranách. Soupis titulů je následující:

Babička Mirka (vyšlo v Selských hlasech)	1939–42
Cizí koření	1913
Čepáček pantátou hajným I. a II. díl	1935
Čepáček Robinsonem	1931
Čepáček v Londýně	1923
Čepáček v Paříži	1924
Hlavní hříchy v kukátku	1910
Hříbky, šípky a různé klípky	1927
Jarní stíny	1911
Mouchy a mušky	1919
Nezvedenci I. díl	1923
Nezvedenci II. díl	1926
Ošklivá Pepinka	1923
Otčenáš	1922
Páté přes deváté	1911
Páteční dítě (Pod otcovskou komendou)	1931
Páteční dítě I. díl	1913
Páteční dítě II. díl	1913
Páteční dítě III. díl (Čepáček na ševcovině)	1921
Peníze a láska I. díl	rukopis
Peníze a láska II. díl	rukopis
Potulky životem	1910
Povídky	1918
Primabalerina	1923
Satanáš	1922
Slepá ze Slavic I. a II. díl	1923
U Kunických I. a II. díl	1926
Z notýsku Pepíka Darebného	1923
Z potulek vlastní i cizinou	1912

Divadelní hry:	
Americká nadílka sv. Mikuláše	1928
Macíček na kastrole	1925
Matčino utrpení	1925
Perníková chaloupka	1925
Pýcha předchází pád	1910

Svým literárním dílem se Josef Blažek zapsal do širšího kulturního společenství. Nezanedbatelný byl však i jeho vliv v samotné obci Podolí, kde se zasloužil o kultivování hovorového jazyka. Při spolku *Orel* založil knihovnu, která spolu s knihovnami dalších spolků působících v obci významně posílila přijímání spisovného jazyka na úkor dosavadního horáckého nářečí. V roce 1926 na toto téma zapsal ve farní kronice: „...před nedávnou ještě dobou hlásal například obecní sluha: *Na vědomost se dává, že je u Panenky Marie s prasátkama a že zětra bode lizitací v horákovsko na próti. Gdo be chěl kópit, může přehýt.*“

S působením faráře Josefa Blažka se setkali občané i ve věcech veskrze světských. Dne 27. června 1915 byl na schůzi obecního výboru zvolen jedním ze zastupitelů a to do funkce sekretáře předsedajícímu Romualdu Drlíkovi. Nahradil tak řídícího učitele Aloise Vašíčka, který byl v té době povolán do armády. Na tomto místě se osvědčil a zůstal tak členem zastupitelstva i po jeho návratu.

Po smrti faráře Josefa Blažka vyšlo v denním tisku několik nekrologů. V jednom z nich bylo těmito slovy zachyceno i poslední rozloučení: „...Podolí u Brna nebylo dosud svědkem návštěvy tolika kněží a věřících, jako v den pohřbu důstojného pana Josefa Blažka. Po slavném pontifikálním rekviem odebral se průvod na hřbitov, kde duchovního pastýře očekával bíle vyzdobený hrob. Za křížkem šla dlouhá řada školních dětí, pak členové katolických spolků a místní občané, četa hasičů, dechová hudba, kostelní sbor, přes 60 kněží a bohoslovců. Rakev, na níž byl připevněn kalich s patenou, nesli nejstarší a nejmávanější občané podolští za čestné stráže hasičů. Za ní kráčeli příbuzní a nepřehledná řada smutečních hostů.

Po obřadech rozloučil se velmi tklivými slovy spolužák zesnulého, důstojný pan profesor Matěj Chládek, který zhodnotil jeho literární činnost, zdůraznil, co ztrácí jeho odchodem církev a vlast. Slova: „*Josífku Čepáčku, na shledanou na věčnosti*“ zanikla v pláči přítomných.“

Josef Blažek působil a tvořil mezi podolskými spoluobčany téměř tři desetiletí. Za tuto dobu si získal pověst dobromyslného a spravedlivého muže a moudrého pastýře svého lidu.

